

finder det rimeligt, at man med det her lovfor-
slag har givet en blankocheck til, at vi i 1997 kan
komme helt op i nærheden af 50 mio. kr. i stats-
lige udgifter.

Det synes vi er forkert, og vi håber på, at vi på
et senere tidspunkt kan overbevise et flertal i
Folketinget om, at denne her lov bør ophæves,
sådan at Danmark bliver et land, hvor vi har en
fri og uafhængig kultur, som ikke ligger under
for statslig styring, og hvor det ikke er embeds-
mænd og kommissærer, der bestemmer, hvad
der er godt og dårligt teater, men hvor det er
publikum, for det er faktisk dem, vi synes har
mest forstand på det, og ikke nogle mere eller
mindre tilfældigt udnævnte mennesker i mini-
sterier og styrelser og andre steder, som ud fra
nogle snævre kulturbetragtninger sidder og er
smagsdommere. Det er det, der sker, når man
udbetaler så mange kroner i tilskud: Man får en
statslig styring af kulturlivet, som vi er mod-
standere af.

Så bare den lille bemærkning: Ministeren må
ikke gå herfra med det indtryk, at det er et enigt
Folketing, der støtter lovforslaget. Det vil
mindst være Fremskridtspartiets stemmer, som
kommer til at stemme nej, når lovforslaget når
frem til tredje behandling.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg takker for ministerens gennemgang også af
vores indlæg, og jeg vil sige, at med hensyn til
de små storbyteatre kan vi jo med spørgsmål
prøve at få afklaret gennem udvalgsbehandlingen,
hvad det rent faktisk vil betyde.

Jeg synes, det er vanskeligt for ministeren at
henvise til, at man i Københavns Kommune har
en SF-borgmester, der forvalter det til fordel for
teatrene; det er jeg ikke i stand til at sige noget
om i dag. Men det er ikke det, jeg mener vi her i
Folketinget kan basere en teaterlov på: om man
har et politisk flertal af en bestemt farve i de
enkelte kommuner. Det er ikke det, der skal
være afgørende.

Endelig havde jeg også håbet, at ministeren
ville forholde sig til, om ikke det var ministerens
opfattelse, at vi i forbindelse med denne her
revision af teaterloven også på en eller anden
måde skulle få bundet en knude på det lille
hjørne, der hedder kabaret, og dér kunne jeg
godt tænke mig, at ministeren forholdt sig til,
om det kan gøres i forbindelse med, at man put-
ter det ind i teaterloven, eller man skal lave
noget særligt for det. Jeg synes, det er urimeligt,
når en kabaret har lige så stor betydning for det

kulturelle liv og den kunstneriske indsats, at
den ikke kan komme ind i en automatisk fifty-
fifty-ordning som egnsteatrene.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Mit svar til hr. Kim Behnke skal være: Jeg drøm-
mer ingen sinde om, at Fremskridtspartiet bak-
ker det op. Jeg har kun én gang i min tid oplevet
ægte grønt på kulturområdet, og det var det
mest bureaukratiske, mest indviklede og mest
vanskeligt tilgængelige lovforslag; det var et
EF-direktiv om stjalne kommoder m.v. Det var
jeg forfærdelig glad for, og det var stik imod alt,
hvad Fremskridtspartiet ellers står for, man ved
den lejlighed stemte for. Fint nok for mig.

Til hr. Bent Hindrup Andersen vil jeg meget
gerne sige, at jeg faktisk har et udvalgsarbejde
om revyer og kabareter gående, og jeg synes,
det er vigtigt at prøve at forholde sig til, om vi
også skal have sådan en skrue i forbindelse med
det her lovforslag, så det tager jeg meget gerne
meget positivt imod gode ideer til.

Det, der er den helt grundlæggende tanke-
gang bag det her lovforslag, er jo, at der ikke
skal råde tilfældigheder. Og det er derfor, jeg ser
frem til et konstruktivt samarbejde, for vi har
alle sammen den samme interesse i at få det
gode og det kreative teater. Men det er ikke den,
der kommer først til mølle, der først får malet
eller sikrer sig de fleste penge. Så jeg vil meget
gerne tage det med, i den udstrækning det kommer
frem.

Jeg vil også meget gerne svare på det spørgs-
mål, som hr. Hindrup Andersen stillede mig før,
hvis jeg bare får det skriftligt i forbindelse med
udvalgsbehandlingen.

Så jeg tror, at vi kan nå en bred enighed, der
spænder over alt bortset fra det yderste højre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kultur-
udvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette